

طراحی معماری مسکن به منظور کاهش مصرف انرژی مصرفی و افزایش رضایت و آسایش ساکنین در سیاره مریخ (مطالعه موردی: خانه های یخی)

علیرضا جباری زاده گان^۱، علی محمدپور^۲

^۱ دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

^۲ دانشجوی رشته خلبانی، مرکز آموزش هوانوردی هما، تهران، ایران.

نام نویسنده مسئول:

علیرضا جباری زاده گان

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۶/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۸/۲۹

چکیده

به منظور کاهش مصرف انرژی مصرفی و افزایش رضایت و آسایش ساکنین، در طراحی این پروژه سعی در انطباق آن با محیط بوده و از طرق مختلف سعی در ایجاد این انطباق شده است. با استفاده از فرم های معماری متناسب محیط مانند فرم آئرو دینامیک به منظور تطبیق با بادهای شدید مریخ، مصالح نانو به منظور کنترل دما و تشعشعات آن، سازه های مدولار به منظور سهولت در حمل و برپایی توسط روبات های سازنده که پیش از انسان و برای برپایی سکونتگاه به مریخ فرستاده می شوند و در عین حال توجه به سلامت جسمی و روانی ساکنین در انتخاب جنس و قابلیت های مصالح مانند ایجاد شفافیت نسبی و اجازه دادن به ورود نور طبیعی و مستقیم خورشید به محیط بدون مانع، این شرایط و انطباق پذیری فراهم گردیده است. با وجود سختی شرایط زندگی در مریخ و مخاطرات آن و همچنین محدودیت در منابع در دسترس باید از روشهایی برای بهره گیری از منابع موجود و کاهش اتلاف و یا کاهش مصرف انرژی استفاده کرد. به کمک معماری تطبیق پذیر و مواد و مصالح سازگار می توان از ساکنان در برابر شرایط سخت مریخ مانند اختلاف دما و سرمای زیاد و همچنین تشعشعات کیهانی محافظت کرد و علاوه بر آن ساختمان می تواند به خوبی خود را با شرایط موجود برای تأمین نیازهای روانی خدمه مانند دریافت نور طبیعی و دید به اطراف و ... تطبیق دهد. در این صورت تنها با انتخاب مواد و مصالح درست و حتی بدون تحمیل هزینه های اضافی و با توجه به نیازهای موجود، زیستگاه می تواند خود را با شرایط سخت و محدودیت های موجود انطباق داده و بر کیفیت شرایط زندگی و سطح آسایش جسمی و روانی بیفزاید. **واژگان کلیدی:** معماری مسکن، مصرف انرژی، کیفیت زندگی، مریخ.

مقدمه

برای تأمین نیازهای نخستین افرادی که روی مریخ حضور می‌یابند، باید مصالح و لوازم مورد نیاز برای ساخت محل اقامت روی مریخ، نیز همراهین پیشگامان به سطح مریخ منتقل شود. علاوه بر آن باید راهی برای کنترل تأثیر اختلاف زیاد دمای شبانه روز، و تأمین نیازهای اولیه مانند تأمین غذا، اکسیژن برای تنفس، آب آشامیدنی و لباس مناسب برای قرار گرفتن در معرض تشعشعات کیهانی و فشار جو مریخ یافت. لازم به ذکر است که اختلاف دمای شبانه روز بازهای از ۳۰ درجه در روز و گاهی در برخی نقاط تا ۱۴۰- درجه دارد. هر قدر ساکنان جدید مریخ بیشتر بتوانند نیازهای خود را به شکل مستقل تأمین کنند، افرادی دیگر از زمین به‌این سیاره ارسال و البته از حجم مواد و تجهیزات ارسالی از زمین نیز کاسته می‌شود. همچنین مصالح جدید برای ساخت سکونتگاهها پیشنهاد شده که سازگار با نیازهای محیطی و در جهت کاهش نیاز به انرژی و جرم حمل شده توسط فضاپیماها می‌باشد که به دلیل محدودیت‌های موجود، تأثیر چشم‌گیری بر موفقیت پروژه خواهد داشت. شرایط سکونت‌پذیری انسان بر سطح مریخ از تمامی دیگر سیارهها و هم‌چنین از ماه مناسب‌تر است. برای نمونه بر سطح سیاره عطارد نوسانات گرما و سرمای بسیار سختی وجود دارد، سطح ناهید علی‌رغم آنکه از نظر ترکیب بدنه، اندازه و گرانش (جاذبه) سطح شباهت‌های زیادی به زمین دارد ولی به مانند تنوری داغ است، و سیاره‌های مرزهای بیرونی سامانه خورشیدی و قمرهای آنها نیز در شرایط یخبندان شدید به‌سر می‌یابند (۱).

خارج از کره زمین، تنها بر فراز ابرهای پیرامون کره ناهید است که دانشمندان تاکنون مکانی سکونت‌پذیرتر از مریخ برای انسان یافته‌اند. از سوی دیگر برخی شرایط طبیعی آبهوایی در برخی نقاط زمین با شرایط مریخ همسان است. در ماه مه ۱۹۶۱ افرادی با بالن هوایی به بالاترین مکانی که انسان با بالن صعود کرده یعنی ۳۴۶۶۸ متر صعود کردند و فشار هوایی که در آن ارتفاع ثبت شد در حدود همان فشار هوای موجود بر سطح مریخ است. سرمای شدید حاکم بر مناطق قطبی زمین نیز در همان محدوده دماهای شدید در مریخ قرار دارند. با توجه به اختلاف زیاد و قابل توجه دمای شبانه روز و امکان استفاده از انرژی خورشیدی و با بهره‌گیری از معماری واکنشی می‌توان انرژی گرمایی مورد نیاز برای ساکنین را فراهم کرده و با تمهیداتی از اتلاف آن جلوگیری کرد (۲).

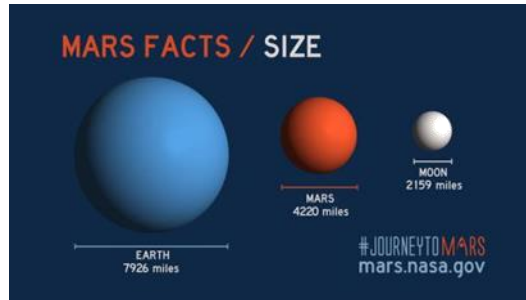
مقایسه زمین و مریخ

در جدول زیر به صورت مختصر به مقایسه خصوصیات زمین و مریخ پرداخته شده است:

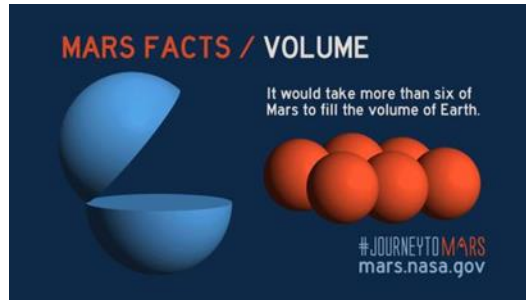
جدول ۱-۱. مقایسه خصوصیات زمین و مریخ (۲)

مریخ	زمین	
۲۲۷ میلیون کیلومتر (۱/۴۰۵ برابر زمین)	۱۴۹ میلیون کیلومتر	میانگین فاصله از خورشید
۶۷۷،۸۶ کیلومتر بر ساعت (۸۱٪ زمین)	۲۱۸،۱۰۷ کیلومتر بر ساعت	سرعت گردش به دور خورشید
۲/۳، ۳۷۶ (تقریباً نصف (۵۳٪ زمین))	۳۵۶، ۸/۶ کیلومتر	شعاع قطبی
۲/۳، ۳۹۶ کیلومتر (تقریباً نصف (۵۳٪ زمین))	۳۷۸، ۱/۶ کیلومتر	شعاع استوا

<p>انحراف محور</p> <p>انحراف محوری ۲۵٫۲°</p> <p>صفحه عمود بر صفحه مداری</p> <p>صفحه مداری</p> <p>محور چرخش</p> <p>۲۵٫۲ درجه</p>	<p>۲۳/۵ درجه</p>	<p>انحراف از محور</p>
<p>۶۸۷ روز زمینی</p>	<p>۳۶۵/۲۵ روز</p>	<p>طول سال</p>
<p>۲۴ ساعت و ۳۷ دقیقه</p>	<p>۲۳ ساعت و ۵۶ دقیقه</p>	<p>طول روز</p>
<p>مانند زمین ۴ فصل بوده اما به خاطر اختلاف سرعت چرخش طول هر فصل تقریباً ۲ برابر فصل‌های زمین است</p>		<p>فصل‌ها</p>
<p>بطور متوسط ۸۱- فارتنه‌ایت</p>	<p>بطور متوسط ۵۷ فارتنه‌ایت</p>	<p>دما</p>
<p>۳۰ تا ۱۴۰- درجه سلسیوس</p>	<p>۵۸ تا ۸۸- درجه سلسیوس</p>	<p>دمای سطح (حداقل / حداکثر نمونه)</p>
<p>۲</p>	<p>۱</p>	<p>تعداد قمرها</p>
<p>۳/۵، ۳۸۹ کیلومتر (تقریباً نصف زمین)</p>	<p>۶، ۳۷۱ کیلومتر</p>	<p>ابعاد متوسط شعاع</p>
<p>۱۴۴،۳۷۱،۳۹۱ کیلومتر مربع (تقریباً ۲۸٪ زمین)</p>	<p>۵۱۰،۰۶۴،۴۷۱ کیلومتر مربع</p>	<p>مساحت سطح</p>
<p>۲۱، ۳۳۹ کیلومتر (تقریباً نصف زمین)</p>	<p>۴۰،۰۷۵ کیلومتر</p>	<p>محیط خط استوا</p>
<p>۳/۷۱ متر بر مجذور ثانیه (تقریباً ۳۸٪ زمین)</p>	<p>۹/۸۰۶۶۵ متر بر مجذور ثانیه (۲/۶۶ برابر مریخ)</p>	<p>گرانش سطح</p>
<p>پوسته و سطح: بیشتر شامل آهن غنی شده از بازالتیک، شبیه پوسته نازک زمین است گوشته: سنگ سیلیکات هسته: احتمالاً یک هسته آهن، نیکل و هسته گوگرد، اما این که آیا مایعات داغ یا فلز سرد است شناخته شده نیست</p>	<p>پوسته و سطح: سنگ‌های آذرین منیزیم آهن، مانند بازالت گوشته: سنگ سیلیکاتی غنی از منیزیم و آهن هسته: آلیاژ آهن نیکل</p>	<p>مواد موجود در سطح</p>
<p>۹۶٪ کربن دی اکسید ۱٪/۹۳ آرگون ۱٪/۸۹ نیتروژن ۰٪/۱۴۵ اکسیژن ۰٪/۰۱ کربن مونوکسید و مقادیر کم از گازهای دیگر</p>	<p>۷۸٪/۰۹ نیتروژن ۲۰٪/۹۵ اکسیژن ۰٪/۹۳ آرگون ۰٪/۰۳۹ کربن دی اکسید و مقادیر کم از گازهای دیگر</p>	<p>مواد موجود در جو</p>

شکل ۱-۱. مقایسه ابعاد زمین، مریخ و ماه (۲)

شکل ۱-۲. مقایسه حجم زمین و مریخ (۲)

مریخ در گذشته سیاره‌های خیس بوده، اما زمانی که آب انرژی کافی بدست آورد تبدیل به اکسیژن و هیدروژن شد. هیدروژن عنصری سبک است و از جو خارج شده و با گذشت زمان جو مریخ از بین رفت و اکسیژن که سنگین تر بود باقی ماند و باعث ایجاد اکسید آهن در خاک مریخ شد. نمای سرخ-نارنجی رنگ بهرام در اثر وجود آهن تری اکسید، که بیشتر به هماتیت یا زنگ آهن مشهور است، به وجود آمده است (۳).

ناسا در نشست خبری در ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۵ وجود آب در مریخ را تأیید و اعلام کرد که در ماههای گرم، آب جاری در این سیاره وجود دارد. عکس‌هایی از مریخ به زمین رسیده بود که در آنها به طور واضح دیده می‌شد که رگه‌های تیره روی یک سرازیری مریخ چگونه با فصل‌ها تغییر می‌کنند. این رگه‌ها با نام رگه‌های شیب خطی بازگشت کننده ۱ در ماههای گرمتر تا پایین شیب‌ها هم کشیده می‌شوند ولی طی فصل‌های سردتر ناپدید بودند. دانشمندان ناسا اعلام کردند که رگه‌های تیره به طور حتم آب جاری هستند که در تابستان دیده شده و در زمستان مریخ محو می‌شوند. باید توجه داشت که آب کشف شده خالص نیست و نوعی نمک موجود در آن باعث می‌شود که این آب بتواند در دمای معمول ۵۰ درجه سلیوس زیر صفر مریخ جاری باشد، که این مسئله می‌تواند به معنای وجود نوعی حیات در مریخ باشد. نمک موجود در آب از نوع پرکلرات بوده که کلسیم پرکلرات به صورت جامد در همه جای مریخ یافت می‌شود. مصرف روزانه آن بسیار سمی و خطرناک اما مقدار کم آن مفید است. این نمک، آب موجود در هوا را می‌مکد و بعد از اشباع تبدیل به مایع خواهد شد. این ماده به دو صورت در مریخ به انسان کمک می‌کند. اول اینکه آب را آزاد می‌کند و فضانوردان می‌توانند برای مصارف مختلف از آن استفاده کنند. دومین چیزی که این ماده پس می‌دهد اکسیژن است. بنابراین این ماده به جای اینکه کشنده و سمی و مانع کشف مریخ باشد در واقع نوعی منبع برای فضانوردان بوده و در این اکتشاف به آنها کمک خواهد کرد (۴).

تاریخچه سفر انسان به مریخ و سکونت در آن

جدول ۱-۲. روند شکل گیری و بهبود حضور انسان در فضا (۵)

سال	توضیحات
۱۹۵۰ و ۱۹۶۰	<ul style="list-style-type: none"> پیشنهاد توسط ورنر فون براون و دیگران
۱۹۸۹	<ul style="list-style-type: none"> آغاز اکتشاف فضا تحت مدیریت رئیس جمهور جورج بوش بررسی ایده آپولو در مریخ توسط ولادیمیر گرین هواپیمای آمریکای شمالی یک وسیله نقلیه قمری را پیشنهاد کرد که یک قطار از مدولها بر روی چرخهایی بود که در هر طرف به وسیله موتور کشیده یا فشرده میشد. این قطار بدون مسیر اولین ایده پایگاه متحرک بود.
۱۹۹۰	<ul style="list-style-type: none"> تلاش همه جانبه ناسا برای اولین بار برای تفکر در مورد اکتشاف مریخ مطالعه ۹۰ روزه شامل دو نوع زیستگاه: "زیستگاه اولیه" و "زیستگاه قابل ساخت" ایجاد موج گسترده‌ای از شور و شوق برای یک مأموریت انسانی سفر به مریخ پروژه "مارس دیرکت" توسط رابرت زوبین، پرتاب مستقیم از زمین به مریخ، کوچکترین و مقرون به صرفه‌ترین ایده امکان پذیر اتخاذ یک استراتژی طولانی مدت برای گسترش حضور احتمالی انسان فراتر از مدار زمین توسط ناسا و شرکای علمی و صنعتی آن. دو هدف اصلی در این دوره، بازگشت انسان به ماه و اقامت دائمی در آن و سپس به مریخ برای اکتشاف و اقامت. زیستگاههای ماه و مریخ اغلب مشابه هستند. اجازه حمل و نقل به مدار مریخ و ایستگاهی در مدار مریخ برای وسایل ارسالی از زمین و بازگشت به زمین، توسط جوستن، ویور و دوک
۱۹۹۶	<ul style="list-style-type: none"> بیانایده اکتشاف مریخ و سکونتگاه در مریخ، توسط امارت و استورک ادغام اکتشاف و سکونتگاه منجر به ایده "استراتژی استقرار مریخ" شد که شامل چهار موضوع کلیدی: منطق طراحی مأموریت، فلسفه ایمنی، استراتژی مسکن و ارزیابی طراحی، می باشد.
۱۹۹۷	<ul style="list-style-type: none"> اولین مأموریت مرجع طراحی مریخ ناسا که معمولاً "ام دی آر ام" نامیده می‌شود. پایه و اساس برنامه ریزی انسان برای مریخ توسط ناسا است بوده و دارای قابلیت حمل بار از پیش مونتاژ شده و حمل اولین زیستگاه بود. در الحاقات "ام دی آر ام-۳" خدمه با همان زیستگاه که بعنوان زیستگاه زندگی در سطح مریخ خواهد بود به سمت آن پرواز خواهند کرد. در دهه ۱۹۹۰ محققان ناسا پروژه‌های شبیه سازی زیستگاه، مانند پروژه تحقیقات اکتشاف انسانی در بخش تحقیقات محیط کنترل شده در مرکز تحقیقات ایمز و مجتمع تحقیقاتی تداوم زندگی فضایی بازسازی بیولوژیک در مرکز فضایی جانسون را آغاز کردند. یک پروژه شبیه سازی شده آزمایشی پشتیبانی زندگی ماه - مریخ در بخش فضایی جانسون به صورت محدود و با موفقیت، نصب و اجرا شد. بلافاصله بعد از پروژه شبیه سازی شده آزمایشی پشتیبانی زندگی ماه - مریخ، مطالعات شبیه سازی درباره سفر اکتشافی و پایگاه های قطب جنوب به عنوان شبیه سازی سفر به مریخ و اکتشاف با موجی از استقبال مواجه شد. این ایده‌ها و تحقیقات میدانی اطلاعاتی را تهیه کرد که می‌تواند به طراحی سکونتگاه های مریخ کمک کند.

<ul style="list-style-type: none"> • روسیه اولین مدلايستگاه فضایی بين الملل را راهاندازی کرد. • پس از آن ناسا تلاش کرد تا عملکردی نظام مندتر و پروسه محور در رویکرد خود داشته باشد تا برنامه‌ها و سیستم‌ها و فناوری‌ها، قابل پیش بینی تر شود. • کوهن و کندی، به عنوان راهی برای سازمان دهی یک سیستم طبقه بندی شده برای انواع زیستگاه، نقشه راه برای ساخت و سازهای سطحی و ساختمانی در ماه و مریخ ارائه دادند. این برنامه شامل سه دسته اصلی زیستگاه می باشد که عبارتند از: کلاس ۱: از پیش ادغام شده (به عنوان مثال، مدول آی‌اساس یا تونا کن) کلاس ۲: قابل گسترش (از جمله قابل ساخت، قابل گسترش، و متورم شونده) کلاس ۳: ساخته شده یا دستکاری شده با منابع محیطی. • طراحی سیستم‌های ماموریت هنوز نیاز به هماهنگی و ادغام با اهداف و استراتژی‌های علمی که دانشمندان شروع به بیان نمودند، داشت. این توجه جدید در دو جهت حرکت کرد: توسعه مفاهیم آزمایشگاه علمی در سطح، از جمله کارهای علمی که خدمه در مریخ انجام می‌دهند مانند اقدامات حفاظت از سیاره در برابر آلودگی و سیستم‌های ای‌وی‌ای برای کاوش پایدار دور از زیستگاه. 	<p>۱۹۹۸</p>
<ul style="list-style-type: none"> • مسابقه، کریسول و رومل چندین نکته مهم در مورد نقش زیستگاه، عوامل انسانی و طراحی محیط کاری در ارتباط با حفاظت سیاره را مطرح می‌کند. • کلارک یک روش محافظه کارانه جایگزین "جداسازی عناصر و شیوه های محافظه کارانه" را پیشنهاد می‌کند که امکان استفاده حداقل برای فرود سری اول انسانها روی مریخ (یا ماه)، امکان جابجایی در وسایل حمل و نقل کوچکتر و متحرک را داشته باشد. ایده های جدا شدن عناصر، تقویت مدولار در مقیاس کوچک و افزایش تحرک در سطح ماه و یا مریخ. • ایده زیستگاه های متحرک شامل سه گروه قطارهای بارکش، پایگاههای متحرک و واگن قطار می‌شود: پروژه هابوت پایگاه متحرکی شامل چندین زیستگاه کوچک بوده که توسط جان مک کینز طراحی شد و به طور مستقل به یکدیگر متصل شده و یک پایگاه تشکیل می‌دهد، یا به طور مستقل به سمت یک سایت جدید حرکت می‌کند. در اسکات هاو از ساخت ربات زیستگاه در یک سطح پیشرفته تر، با چرخهای جفت غلتان نمایان با توانایی تخلیه بار و بارگیری‌های بزرگ مانند زیستگاه خود استفاده شده است. در میان پایگاههای متحرک، به نظر می‌رسد که دو پایگاه هابوت و واگن قطار بیشترین تأثیر را داشتند. استفاده از چرخها به جای پا - نشان دهنده تکامل سیستم متحرک هابوت است. در حال حاضر ناسا با "نسل دوم" اتلتس که مدول های کوچک زیستگاه را حمل می‌کنند، آزمایشات میدانی را انجام می‌دهد. 	<p>۲۰۰۳</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ناسا مسابقه‌ای برای طراحی "زیستگاه باحداقل کارکرد" را به مسابقه گذاشت. ایده کمترین عملکرد شامل کمترین اجزای تشکیل دهنده برای کارکردن در مواقعی که هیچ چیز درست پیش نرود، می‌باشد. 	<p>۲۰۰۸</p>
<ul style="list-style-type: none"> • "ام دی آر ام-۵"، منتشر شده شامل یک چرخش مثبت و پیشرفت در مسیر درست زیستگاهها بود، شاید مهمترین پیشرفت آن ورود جامعه علمی مریخ است که منجر به تأکید بیشتر بر اهداف علمی مریخ می‌شود. در "ام دی آر ام-۵" ترجیح بر استراتژی "متحرک" شد که ترکیبی از راورهای تحت فشار با ایستگاه "زیستگاه یکپارچه" است. همچنین شامل بزرگترین پیشرفت، ارایه‌ایده زیستگاه چند بخشی می‌شود. 	<p>۲۰۰۹</p>
<ul style="list-style-type: none"> • تمرینات موش صحرائی ناسا در سال ۲۰۱۰ یک رویکرد مصنوعی تر و پیچیده‌تر برای طراحی زیستگاه و برنامه ریزی پایگاه قمری- مریخی ارائه داد. کریس کندی در این طرح واحد شبیه سازی زیستگاه را با زیستگاه های متحرک در قالب راورهای متحرک قمری ترکیب کرد. 	<p>۲۰۱۰</p>

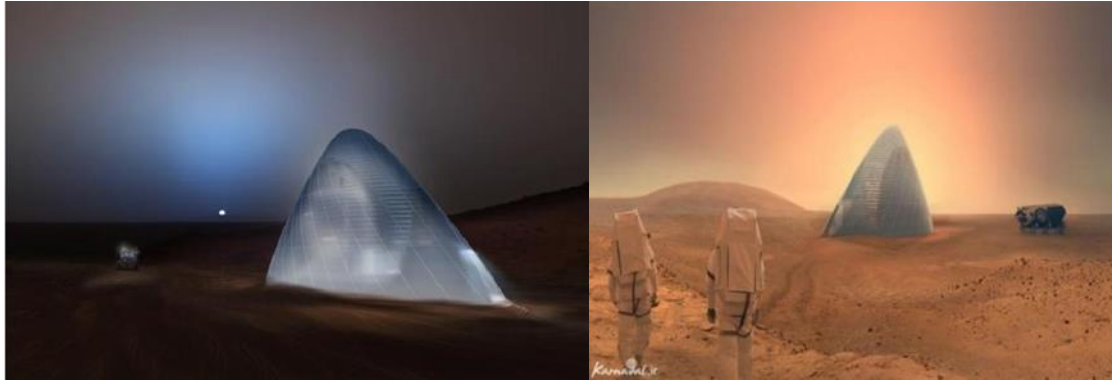
- ماموریت مارس وان شامل سکونت دائمی، حداکثر استفاده از منابع موجود در محل، تأمین تمام انرژی از خورشید، استخراج تکنولوژی‌های موجود در دسترس، ماموریت بین المللی می‌باشد. همچنین طبق ادعای مارس وان "برای تحقق بخشیدن به برنامه مأموریت، هیچ نیازی به تحول یا اختراع جدید نیست. هر مرحله از طرح مأموریت مارس وان از یکی از فناوری‌های موجود، معتبر و در دسترس استفاده می‌کند." اگر چه مارس وان تمام معیارهای انتخاب را از لحاظ معماری ماموریت بزرگتر برآورده نکرده است، اما تأثیر عظیمی به همراه داشته و توجه زیادی را به خود جلب کرده است. مراحل ماموریت مارس وان به شرح زیر می‌باشد: اقدامات اولیه در سال ۲۰۱۸، قبل از استقرار ۲۰۲۰، زیستگاه پیش از استقرار ۲۰۲۲ الی ۲۰۲۳، حامل تک سرنشین ۲۰۲۴، حامل تک سرنشین ۲۰۲۵. (Do,2014).

هدف از طراحی زیستگاه

هدف از طراحی زیستگاه فضایی کاهش حجم و ابعاد سیستم‌ها برای رسیدن به فضای کافی برای تمام تجهیزات ضروری و یک چیدمان عملکردی می‌باشد که از سلامتی و بهره‌وری خدمه حمایت کند. اخیراً، ارزیابی‌های عینی بیشتر توانست از تغییرات طراحی گران قیمت جلوگیری کند که ممکن بود حجم ماشین آلات و قابلیت عملکردی را افزایش دهد. مثال، به حداقل رساندن حجم، به حداکثر رساندن زیستگاه‌های قابل سکونت متصل به هم، به حداکثر رساندن اجرای وظایف و به حداقل رساندن خطرات ایمنی خدمه). زیستگاه‌های طراحی شده برای ماموریت‌های فضایی یا میان سیاره‌ای، یک کار پیچیده و با محدودیت‌های بسیار با اهداف متناقض زیاد است. زیستگاه باید یک حجم زندگی مناسب برای مدت ماموریت و تمام عملکردها و مواد مصرفی مورد نیاز برای پشتیبانی از خدمه فراهم کند (مثلاً یک فضای قابل تنفس، آب تمیز، غذا، محل خواب، ایستگاه‌های کاری برای پشتیبانی از وظایف خدمه و غیره). طراحان باید اطمینان حاصل کنند که تمام این سیستم‌ها را شامل می‌شوند و به درستی یکپارچه می‌شوند، در حالی که حجم و هزینه‌ها را به حداقل می‌رساند. این یک بحران است که اغلب زیستگاه‌ها، بزرگ و دارای عناصر عظیم هستند که باید در مانورهای عملیاتی ماموریت برای پشتیبانی از خدمه به سختی جا داده شوند. این "نسبت تجهیزات" طراحی وسایل نقلیه فرود و مراحل پرتاب را هدایت می‌کند و اغلب هزینه‌ها و پیچیدگی‌های یک ماموریت را کنترل می‌کند. بنابراین، بهینه‌سازی طرح‌های زیستگاه، جنبه مهمی در توسعه هر ماموریت اکتشافی فضایی انسان است (۶).

خانه‌های یخی مریخ: استفاده از تغییر فاز فیزیکی آب در سکونتگاه‌های ساخته شده با چاپگر سه بعدی^۱

از جمله نگرانی‌های اصلی در مورد اکتشاف طولانی مدت مریخ، سلامت خدمه است، از جمله کاهش قرار گرفتن در معرض تابش در سطح و همچنین سلامت روان برای ماموریت ۵۰۰ روزه و دو دوره ۱۸۰ روز در داخل محفظه (۷). خانه یخی مریخ، متشکل از یک گروه بین رشته‌ای از متخصصان، بوسیله یک تیم معماران و طراحان رهبری می‌شود، که واکنشی جامع به‌ایده زیستگاه برای اشغال توسط انسان با بیشترین استفاده از مواد موجود در سیاره بود (با کمک فضایی‌های مکانیکی در هسته آن). پس از بررسی و تأمین نیازهای ضروری انسان، و الزامات زیستگاه برای استفاده از مواد موجود در محل جهت ساخت، که در برابر اشعه هم محافظت می‌کند، آسایش حرارتی، حجم مورد نیاز برای اقامتگاه انسان، و ایجاد فضاهایی برای جشن و استراحت جمعی برای پیشگامان و کاشفان مریخ مورد توجه است. بر اساس این الزامات و در دسترس بودن مواد، هیدروژن دی اکسید به عنوان یک ماده ساختمانی انتخاب شد (۸).

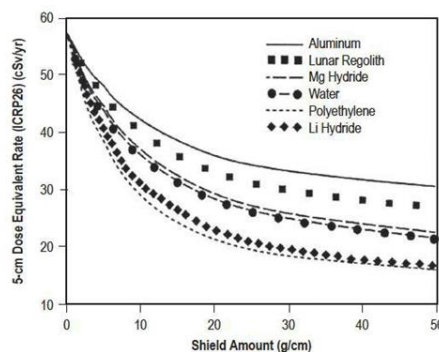

شکل ۱-۳. خانه یخی (۸)

در ناحیه‌ای از مریخ، میزان آب قابل توجهی به شکل یخ دفن شده قرار دارد. حجم آب منجمد که در مریخ وجود دارد از دریاچه‌ی سوپریور^۲ در آمریکای شمالی که حجمی برابر با ۱۲ هزار کیلومتر مکعب دارد هم بیشتر است. همچنین مشابه این لایه یخی که اندازه آن کمی بزرگتر از وسعت ایالت نیومکزیکو است در ناحیه دیگری در شمال مریخ نهفته و با ۳ تا ۳۳ فوت (۱ تا ۱۰ متر) از خاک پوشیده شده است.

مسائل فنی و ساخت

بسیاری از ایده‌های معماری برای مریخ و دیگر سیارات، شامل نوعی ساخت و ساز زیرزمینی، یا محل سکونت تحت پوشش چند لایه رگولیت برای حفاظت از ساکنان از تشعشعات سطح است. اعتقاد بر این است که یک پوشش سنگی با ضخامت ۵۰ سانتیمتر (با تراکم 5.1 g/cm^3) می‌تواند حفاظت لازم را فراهم کند و به عنوان مواد در دسترس و متداول در سطح، مواد خوبی است. با این حال، مطالعات اخیر نشان می‌دهد حضور احتمالی پرکلرات^۱ در خاک مریخ، سمی شیمیایی برای انسان است که باعث اختلال عملکرد مناسب تیروئید با مهار جذب یونهای ید می‌شود. استفاده از این مواد در ساخت و ساز می‌تواند منجر به خطرات بالقوه شود، اگر به طور کامل از محیط داخلی جدا نشود، در نتیجه جستجوی مواد جایگزین برای زندگی بشر منطقی‌تر می‌باشد. به عنوان یک ماده با ظرفیت هیدروژن بالا، هیدروژن دی اکسید اغلب دارای قابلیت بالا برای محافظت در برابر تشعشعات زیاد است. مواد هیدروژنی با وزن اتمی کم به طور قابل توجهی بهتر از فلزات سنگین، برای محافظت از یونهای پر انرژی هستند (۷).

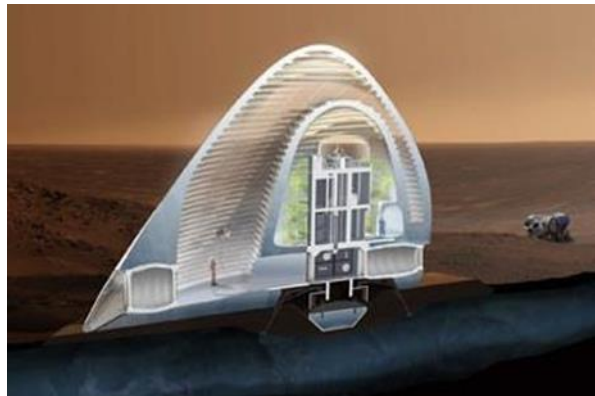

شکل ۱-۴. مقایسه ضخامت مورد نیاز سپر تابشی آب در مقابل سنگپوش ماه (۷)

در این شکل می‌توان دید که یک ضخامت ۲۰ سانتی متری آب محافظت مناسب را در برابر "جی‌سی‌آر^{۲۲۲}" فراهم می‌کند که از نگرانی‌های اصلی است. این ضخامت، اگر در لایه‌های مختلف یک زیستگاه توزیع شود، قابلیت کافی بعنوان یک پناهگاه طوفان را دارد. خانه یخی مریخ، یخ را به ضخامت ۱۰ سانتیمتر در یک لایه بیرونی و ۱۰ سانتیمتر در یک لایه داخلی توزیع

می‌کند تفاوت بین یخ و آب مایع برای حفاظت از تابش نیاز به مطالعه بیشتر دارد. استفاده از یخچال یخ به خاطر وضوح دید یخ و همچنین افزایش تراکم آن می‌باشد (۷).

شکل ۱-۵. مقطع عمودی از خانه یخی (۷)

طرح از نیازهای بالقوه انسان برای ورود نور به داخل و ایجاد ارتباط بصری با چشم انداز بیرون الهام گرفته، که به ذهن اجازه می‌دهد به خوبی بدن رشد کند و نیازهای روانی خدمه را هم فراهم کند. در حالیکه آزمایش‌های بسیاری برای یافتن جایگزین مصنوعی برای نور خورشید انجام شده تا رشته‌های بصری نوردهی طبیعی را تجربه کند، اما جایگزین‌های مصنوعی با نور خورشید یکسان نیست و یا توانایی تعادل سلامت ذهنی و جسمی خدمه را در مقایسه با آن ندارند. این زیستگاه با استفاده از محرکهای بصری، تغییر تصویر و تفکر، چشم اندازی از طریق اتصال بصری به بیرون ایجاد می‌کند. روشهای ساخت و ساز فرصتهایی برای پیکربندی فضایی را فراهم می‌کند که یک نوع تسهیلات در فضای باز را در حالی که هنوز در محیط زیست تحت فشار قرار می‌گیرد ایجاد می‌کند. کار با آب در مریخ نیازمند دستکاری با تغییر فاز است. قرار گرفتن هیدروژن دی اکسید جامد در معرض جو مریخ منجر به تصاعد فوری آن می‌شود، زیرا فشار سطحی مریخ سه برابر (۶۱۰ پا) پائین‌تر از فشار هیدروژن دی اکسید است. با تکیه بر فیزیک تغییر فاز به جای تکنیک‌های دشوار معدن کاری، به دنبال راهی برای استخراج آن به صورت یک گاز بود، به طوری که آن را تصفیه کرده و به صورت مایع ذخیره یا چاپ، و در نهایت به جامد تبدیل کنند. برای استخراج هیدروژن دی اکسید فیلتر شده از زیرزمین، بسته به عمق بستر یخ، که در بسیاری از موارد به نظر می‌رسد از ۲۰ سانتی متر تا ۱ متر زیر زمین می‌رسد، می‌توان ۶ یخ جامد، برش داد و بدست آورد (۷).

البته ساخت و ساز با یخ روی زمین بدون سابقه نیست. علاوه بر سابقه فرهنگی طولانی مدت در قطب در استفاده از بلوکهای ضخیم برف برای عایق سازی، نمونه‌های مدرن ساختاری شامل پایکریت^۱، نوعی کامپوزیت که در سال ۱۹۴۲ با استفاده از یخ تقویت شده با فیبر چوب نیز ساخته شده، که بسیار شبیه بتن مسلح و با قدرت مشابه است. آزمایشات میدانی استفاده از گنبدهای یخ برای دهانه‌های تا ۲۰-۳۰ متر در ژاپن از سال ۱۹۹۹ انجام شده و سازه‌های پایکریت با پوشش بیش از ۳۰ متر در هلند ساخته شده است. در اواسط قرن هجدهم، معمار سوئیسی، هینزایزر، ساختمانی با پوسته نازک با استفاده از یخ و پارچه ساخت که بارها در دانشگاهها مورد آزمایش قرار گرفت. شاید یک عامل رایج در سابقه مثالهای پیشین، موقتی بودن آنها در آب و هوای سخت است. وجود سرمای مداوم در سطح مریخ راه حل دائمی این مسئله است. سازگاری پیشینه‌های زمین درایده ساخت یک ساختار یخی در مریخ وجود دارد، که از جمله تقویت فیبرهای افزودنی سیلیکا (از مواد معدنی موجود در سطح و یا باز یافت چتر نجات فرود)، که تکنیک مورد استفاده در پایکریت (با استفاده از تقویت فیبر چوب) است، و تکنیک‌های سازگاری عایق کاری بوسیله ساخت و ساز ایگلوهای برفی الهام گرفته، می‌باشد. برای ساخت یک ساختار یخ به صورت افزایشی باید از دو ابزار یکی برای جابجایی و دیگری برای چیدن مصالح روی هم استفاده کرد. چاپگرهای سنتی سه بعدی شامل محورهای سه بعدی حرکتی و ابزار چاپ طراحی شده (سر چاپ) برای یک ماده خاص است. توانایی کنترل محورهای سه بعدی، تا کنون چاپ را در محدوده‌های مشخص شده ممکن کرده است. بازوهای رباتیک محور حرکت را افزایش داده اند، اما با این حال مقیاس ساخت اشیاء همچنان در

محدوده بازوی ربات باقی مانده است. ساخت مقیاس های بزرگتر نیاز به محدوده وسیعتری از محور و یا توانایی محورها (بازوی رباتیک یا سر چاپی) دارد تا خود را برای پوشش یک منطقه بزرگتر حرکت دهد (۸).

شکل ۱-۶. تصویر مفهومی خانه یخی مریخ تصویر یک (۷)

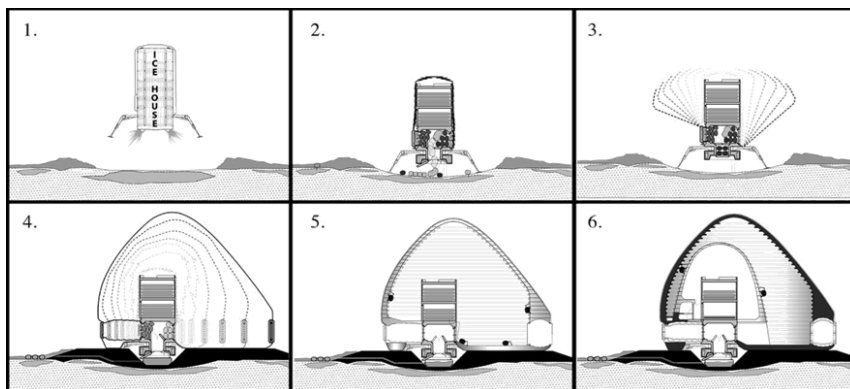

شکل ۱-۷. "مینی بیلدر" ساخت و به طور همزمان صعود به دیوار در IAAC بعنوان پایه (۸)

شکل ۱-۸. ساختار نهایی چاپ سه بعدی یخ پس از ذوب مواد تقویت کننده از نمک (۹)

مکانیسم ساخت مصالح این فناوری شامل ذخیره سازی آب، مسلح سازی فیبر، استفاده از یک ابزار مفهومی برای بازسازی لایه یخ از طریق ذوب شدن سریع و انجماد دوباره برای رسیدن به وضوح یا شفافیت بیشتر در یخ، یک لایه عایق آئروژل و استفاده از مواد افزودنی است. تبدیل روش های فوق به ایده عملیات برای استقرار مستقل یا نیمه مستقل زیستگاه می تواند به شرح زیر استنباط شود. مرحله اول شامل ایده عملیات و استقرار، مرحله دوم فرود فرودگر به صورت عمودی، مرحله سوم و چهارم آزاد شدن از استخراج آب رباتیک، مرحله پنجم راه اندازی غشاء فشاری، مرحله ششم چاپ داخلی به کمک بالا رفتن ربات می باشد. (۷).

شکل ۱-۹. مراحل ساخت غشاء توسط ربات فرودگر (۸)

معماری

درک مزایای مفهومی چاپ سه بعدی شامل امکان چاپ دیوارها، سقفها و کفها ساده نیست، اما در واقع تمام اشکال و فرمهای فضاهای خود را چاپ می‌کند، حجم داخلی یخ به عنوان یک مجموعه‌ای از فضاهای حفر شده از نظر مفهومی یا تخریب شده برنامه ریزی شده برای ایجاد دیوارها و تقسیمات فضایی زیستگاه است. خانه یخی مریخ به عنوان یک مجموعه از گنبدهای "توخالی" که به وسیله یک "ای تی اف ای" شفاف یا غشای شبیه به آن محصور شده، در نظر گرفته شده است. این غشا یک مرز فشار ایجاد می‌کند که از تبخیر یخ جلوگیری می‌کند و باعث می‌شود رابطه چرخه‌ای بین تغییر و انتقال تولید اکسیژن و کربن دی اکسید وجود داشته باشد (۹).

از نظر حرارتی پوسته خارجی از فضای داخلی زیستگاه جدا شده، فضای اشغال شده توسط "حیاط جلو" کوچک در میان فضای پوسته بیرونی یک فضای خنثی حفاظت شده کاملاً منحصر به فرد است که داخل یا بیرون نیست، و فضانوردان را قادر می‌سازد تا فضای بیرون را بدون آن که لباس شخصی "ای وی ای" را بپوشند، تجربه کنند. این فضای منطقه‌ای داخلی، یک تعریف جدید و آزادانه از زندگی فرازمینی را نشان می‌دهد که یکی از ویژگی‌های جدید و عجیب از زندگی در مریخ است. حیاط سفینه جایی بین یک پوسته ثانویه و نیمه مستقل یخی از پوسته بیرونی وجود دارد. افزایش محافظ پوسته دو لایه، فضایی بین غشا "ای تی اف ای" و سفینه ایجاد می‌کند که در حالی که یک مرز فشار معمولی را به اشتراک می‌گذارد، یک منطقه با دما و آرایش هوایی مشخص ایجاد می‌کند. لایه ثانویه یخ با عایق پوشیده شده و می‌تواند ضخیم‌تر و نازک‌تر شود تا بتواند شفافیت را کنترل کند، زیستگاه و پیکربندی داخلی را ایجاد کرده و همچنان قادر به سازگاری چاپ با هر تعداد از ساختارهای عملکردی و تنظیمات برنامه می‌باشد (۷).

سازه

همان طور که قبلاً گفته شد، از نظر سازه‌های بیشتر ایده‌های چاپ سه بعدی وابسته به یک حصار مکمل است که به عنوان یک مخزن فشار عمل کند. مدل‌های تحقیقاتی فشاری نشان می‌دهند که غشا قادر به حمایت از بار کلی است، و از یخ در برابر نیروی گرانشی پشتیبانی می‌کند. طراحی خانه یخی نه تنها قادر است وزن خود را تحمل کند، بلکه قادر به تحمل گرانش موجود در سطح طی فرایند رسوب نیز می‌باشد. دیوارها با ضخامت ۰.۶ متر و تا ارتفاع ۶ سانتی متر، یخ به طور کامل خود را نگه می‌دارد (۸).

حرارت

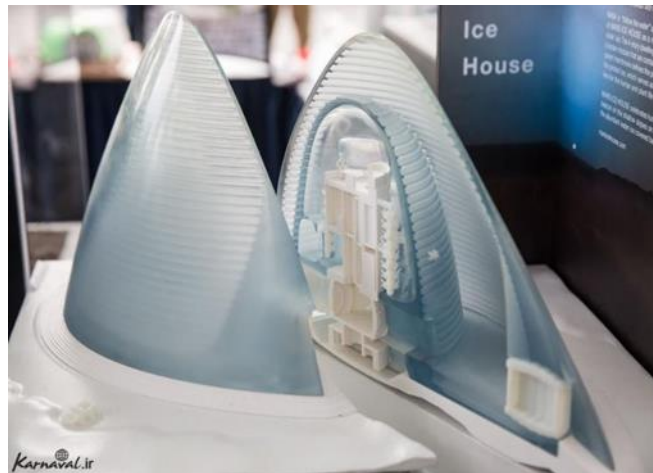
در طراحی سازه ای با یخ، کنترل حرارتی زیستگاه داخلی و همچنین نگهداری از دماهای یخبندان برای حفظ یخ اهمیت ویژه‌ای دارد. ایده پیچیده توصیف یک دیوار که بخشی از آن لایه‌های یخی در بیرون و دمای محیطی مریخ یا حداکثر بالای ۰ درجه سانتیگراد و بخشی در داخل با دمای داخلی اتاق ۲۰ درجه سانتیگراد باقی می‌مانند. پیش بینی شده است که فضای داخلی

به طور عمده از طریق سیستم‌های مکانیکی گرم خواهد شد، اما همچنین افزایش حرارت از گرمای محسوس و نهان ساکنان در داخل، و همچنین بخشی از گرمای خورشیدی از طریق ساختار شفاف نیز بهره خواهد برد. نیاز به خروج یا تابش گرما به بیرون بدون عبور از طریق دیوار یخی وجود خواهد داشت. سیستم تخلیه از طریق سفینه امکان پذیر است و مانند ذخیره گرمای حرارتی در واحدهای ذخیره سازی آب که برای مکانیسم چاپ در نظر گرفته شده، عمل می‌کند. برای متعادل کردن حرارت بین سفینه و مناطق قابل سکونت، گلخانه‌ای عمودی در اطراف هسته داخلی قرار دارد که قادر به جذب، و توزیع مجدد برخی از حرارتها به فضاهای مسکونی است. برای جلوگیری از انتقال گرما از مناطق قابل سکونت به لایه یخی، یک لایه آئروژل آبگریز نیمه شفاف با ضریب عبور نور ۶۶٪ بین پوسته‌ی یخ درونی و فضای برنامه‌زیری شده سکونت می‌تواند برای اطمینان از آسایش حرارتی استفاده شود. یک ماده متخلخل، با ۹۹.۸ درصد فضای خالی بر حسب حجم، این مواد سبک و وزن مکمل که از زمین فرستاده می‌شود، می‌تواند یک شکاف حرارتی کارآمد ایجاد کند و همچنین شفافیت زیستگاه را حفظ کند (۷).

با توجه به ماهیت فضاهای چاپی سه بعدی، این لایه عایق نیز فرض می‌شود که سه بعدی چاپ شود. توانایی تولید آئروژل‌ها به طور مصنوعی در حال حاضر مورد بررسی قرار گرفته است و چندین آزمایش با آئروژل گرافین در دانشگاه‌های کانساز و دانشگاه بوفالو موفق بوده است. چنین لایه عایقی باعث دستیابی حجم داخلی به درجه حرارت قابل سکونت بدون ذوب شدن ساختار یخی می‌شود (۱۰)

نور

انتظار می‌رود شفافیت مواد به نور طبیعی خورشید اجازه ورود به سکونتگاه و دیده شدن بدهد، در مناطقی که یخ ضخیم‌تر است، حتی نور داخل دیوارهای دوبل را منعکس و تکثیر می‌کند. زیستگاه عمودی به منظور افزایش ناحیه نور مرئی است (۸).

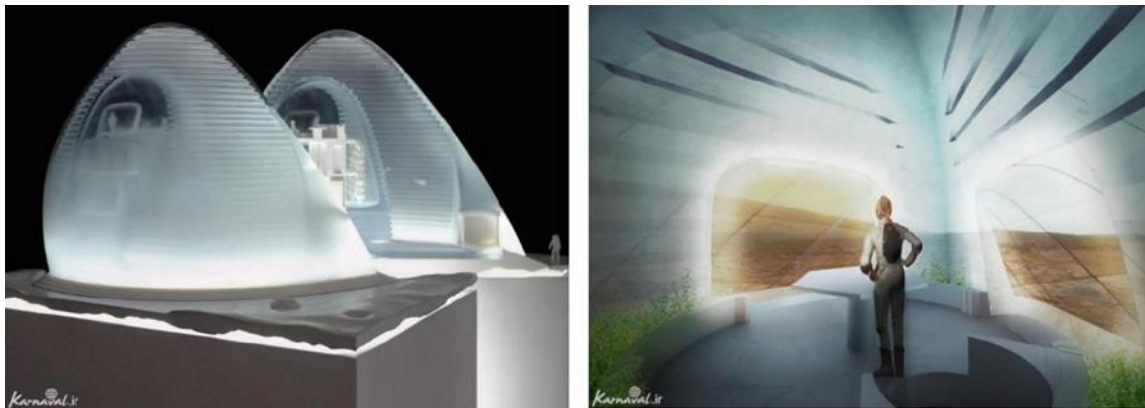
شکل ۱-۱۰. خانه یخی (۹)

روند ساخت زیستگاه

سکونتگاه خانه یخی مریخ ارتباطی بین خدمات سخت افزاری مکانیکی است که در زمینی گسترش یافته مستقر شده و "فضا" توسط ساختاری با چاپ سه بعدی ایجاد شده است. سفینه فرود آمده به عنوان ستون فقرات مرکزی عمل می‌کند که از طریق آن تمامی خدمات شامل آب، برق، و "ای سی ال اس اس" اجرا می‌شود و فضایی عملکردی برای راحت کردن زندگی فضایی انسان‌ها ایجاد می‌کند (۷).

- سفینه فرود آمده: فرودگر عمودی جانشین راهنمای احتمالی حمل و نقل خدمه بوده تا تطبیق خدمه با زندگی در سطح مریخ را آسان کند. طبقات انبوه زیستگاه، برنامه‌های اصلی را با فعالیت‌های داخل سفینه سازماندهی می‌کنند، و طیف وسیعی از فضاهای داخلی و خصوصی را به نمایش می‌گذارند. راندمان فضای داخلی مخزنهای ذخیره قابل توجهی را در پایه سفینه ایجاد می‌کند، که برای ساختن رباتها و همچنین چهار "ای سی ال اس اس" استفاده می‌شوند.

- پل‌ها: هنگامی که سفینه، غشاء "ای تی اف ای" قابل انعطاف را می‌گستراند، پل‌های پیش ساخته از داخل سفینه باز می‌شوند و جابجایی‌ها برای برنامه‌های درج شده ایجاد می‌شود. یک پله مارپیچی در هسته سفینه شرایط رفت و آمد به سطوح بالاتر زیستگاه را ایجاد می‌کند.
- اتاق‌ها: شکل منحنی وار اتاقها یک توهم فضایی سایکلرومیک (چرخش ۳۶۰ درجه) را ایجاد می‌کند، باعث افزایش درک بی حد و مرز می‌شود و فضایی کوچک، بسیار بزرگ به نظر می‌رسد.
- پنجره‌ها: اگر چه زیستگاه نیمه شفاف است، هنوز هم تمایل به شفافیت واقعی وجود دارد. جایی که پوسته یخی نازک می‌شود، پنجره‌های بزرگ متورم شونده "ای تی اف ای" پر از گاز محافظ مناسب در برابر تشعشعات مانند هیدروژن یا هلیوم شده، بر حجم فضای قابل درک و محدوده قابل دید می‌افزایند. این ویژگی‌ها در کنار هم فرصت‌های اشتراکی و خصوصی برای تماشا و تفکر در چشم انداز فوق العاده مریخ.
- باغ داخلی: بین هسته سفینه و فضای داخلی یخی، گیاهان سبز زندگی ساکنان را احاطه کرده است. باغهای هیدروپونیک (به جای خاک در آب رشد می‌کنند) که به طور عمودی رشد می‌کنند، یکنواختی چشم انداز مریخ را مختل کرده، همچنین غذا و اکسیژن خدمه را نیز تکمیل می‌کنند. باغ‌ها رشد محصولات قابل تجدید را ممکن می‌سازند و قرار دادن آنها در بین مناطق برنامه‌ریزی شده، در طول فعالیت‌های روزمره برنامه‌ریزی شده، تماس خدمه را با زندگی گیاهی و رنگ‌های طبیعی به ارمغان می‌آورد. اثرات متنوع نور رنگی موجب بروز آسایش روانی و ذهنی خدمه می‌شود، و "حیات" فضایی را در اختیار می‌گذارد که اکسیژن اضافی تولید شده آزاد شود (۹).

شکل ۱-۱۱. پنجره و چشم انداز خانه یخی (۱۰)

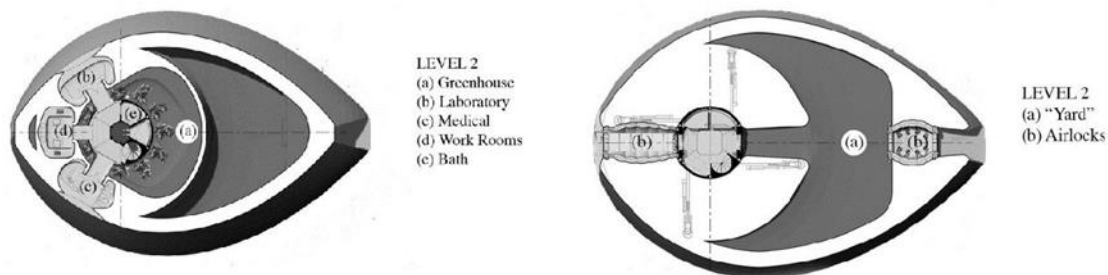
شکل ۱-۱۲. باغ داخلی خانه یخی (۱۱)

- حیات: حیات فضایی درونی بین گنبدها ایجاد می‌کند که در حالی که هنوز سرد و تحت فشار قرار گرفته است، اجازه می‌دهد تا بدون نیاز به لباس مخصوص "ای وی ای" آزادانه در محیط حرکت کنند. هدف معماری این بود که یک لایه

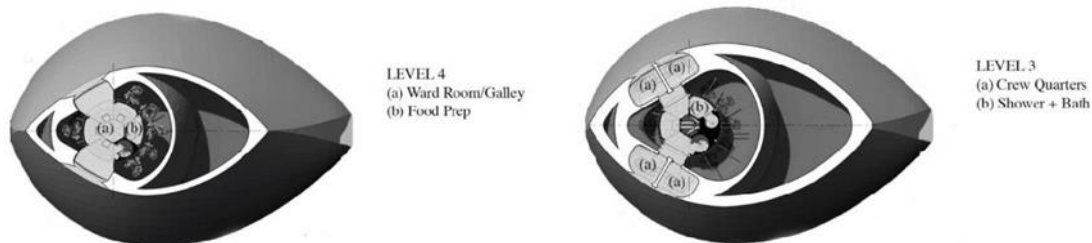
اضافه محافظ خارجی و تخلیه داخلی و سرریز را فراهم کند برای زمانی که بطور همزمان یک فضای الهام بخش انتزاعی ایجاد می‌کند که حجم قابل سکونت را گسترش می‌دهد.

- توزیع برنامه: اولین طبقه از زیستگاه شامل یک فضای آزمایشگاهی، یک مرکز پزشکی و ورزشی، و همچنین یک اتاق کوچک مدرن /مدیتیشن با محور شمالی است که دارای یک پنجره به بیرون است. طبقه دوم زیستگاه به مناطق ساحلی جنوب غربی و همچنین یکی از دو واحد بهداشتی اختصاص یافته است. اگر چه در طراحی ما هرکدام از خدمه از محفظه‌های فردی کامل با حریم خصوصی بصری و آکوستیک بهره می‌برند، اما طرحهای واحد به خودی خود انزوای خدمه را به وسیله‌ی اجتماعی سازی فضایی بین اعضای خدمه جبران می‌کنند. سومین و بالاترین طبقه شامل اتاق افسران با گنبد باز و میز مشترک واقع در مرکز آن، یک آشپزخانه با ارتفاع مشخص شامل آبدارخانه، سینک و محل تهیه غذا، به علاوه واحد بهداشتی ثانویه است. همچنین به فضانوردان پرتوی نور کامل ۳۶۰ فضای گنبدی شکل با چشم انداز وسیع می‌دهد (۱۱)

شکل ۱-۱۳. طبقه اول و دوم (۱۲)

(Morris) ۲۰۱۶.

شکل ۱-۱۴. طبقه سوم و چهارم (۱۲)

نتیجه گیری

طراحی ایده خانه‌ی یخی مریخ قابلیت‌های مواد را نشان داد، اما همچنین یک روش طراحی بود که منجر به در نظر گرفتن امکانات و ایده‌های جدید برای اکتشاف فضایی انسان شد. به عنوان برنده نهایی در ناسا/ آمریکا تنها می‌توانید فرض کنید که اصالت و یا دیدگاه مفهوم به عنوان یک ارزش درک شده است. در ادامه به دنبال ایده‌هایی برای زیستگاه‌های انسانی، یک روش طراحی با ریشه در نگرانی‌های فنی، زیست محیطی و ساختاری در قالب یک مأموریت انسانی فراهم می‌کند که پیشنهاد روش‌های جدید برای طراحی روشها را ارائه می‌دهد. خانه‌ی یخی مریخ، یک موضوع بین رشته‌ای از متخصصان در موضوعات مختلف است که توسط معماران اداره می‌شود، همچنان به مبارزه با روشهای طراحی‌های سنتی با فیزیک پایه پرداخته، مجدداً به نیازهای طراحی و سازماندهی پشت یک هدف منطبق با مأموریت انسان محور، می‌پردازد.

منابع و مراجع

1. <http://gltrs.grc.nasa.gov-2012-page5>
2. <https://mars.nasa.gov>
3. <https://www.ted.com-Anjali tripathi-2015>
4. <http://video-5.dalfak.com-Jim Green- Michael Meyer-2015>
5. Cohen, Marc.M. Astrotecture. Alto, Palo, 2015, First Mars Habitat Architecture
6. Simon, M. Whitmire, A. Otto, MD, C. Neubek, D, 2011, Factors Impacting Habitable Volume Requirements: Results from the 2011 Habitable Volume Workshop.
7. Morris, Michael. Ciardullo, Christina. Lents, Kelsey. Montes, Jeffrey. Yashar, Melodie. Rudakevych, Ostap. Sono, Masa. Sono, Yuko, 10-14 July 2016, , Mars Ice House: Using the physics of phase change in 3D printing a habitat with H2O
8. <https://www.karnaval.ir/house-ice-mars-lives-another-planet> (پیمان بغدادی) 1395-page1-7)
9. <https://www.zoomit.ir/2015/3/26/19013/in-mars-one-we-trust> (سمیه حسین پور) 1394-page1-11)
10. edu.nano.ir/paper/457 (حسین سلیمی) 2013-page2-3)
11. <https://www.zoomit.ir/2016/3/6/127774/carbon-nanotubes-radiation-protection/> (کاوه جهان) 1394-page1-2)
12. <http://javanhavafaza.ir/17721/> (نریمان خالدیان) 1396-page3)